Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Fotografiile de pe coperte sunt realizate de
Lăcrămioara Vanghele
Colecţia: *PROZĂ*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
GHEORGHE, MĂDĂLINA
Străinul din Noapte: Alegerea / Mădălina Gheorghe;
pref.: Sorina Ungureanu
Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2020

ISBN 978-606-730-680-4
I. Ungureanu, Sorina (pref.)
821.135.1

© Mădălina Gheorghe
Toate drepturile sunt rezervate.
Nici o parte din această lucrare nu poate fi reprodusă
fără acordul editurii şi al autoarei.

Editura ECOU TRANSILVAN, Cluj-Napoca, 2020
Editor: Nadia Fărcaş
E-mail: office@edituraecou.ro
Telefon: 0745828755; 0364730441
www.edituraecou.ro

Mădălina Gheorghe

•

STRĂINUL DIN NOAPTE

★★★

ALEGEREA

Editura Ecou Transilvan
Cluj-Napoca
2020

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

tot ce pierzi azi pe pământ
câștig și culoare e mâine.
Întristarea de azi
e bucuria zilei de mâine,
când mintea îmi plânge,
sufletul râde.
Prin fisurile minții
pătrunde lumina în suflet
s-aducă iubirea.
Noi suntem Iubirea!

CUPRINS

Prefață 5
Cuvânt înainte 7
Străinul din Noapte: Alegerea 11

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Povara gândului
mă va ucide într-o zi,
de n-am s-ascult povestea sufletului...

Liza se trezi din visare cu aceste cuvinte în cap. Lacrimile erau uscate pe obrajii ei. Se uită nedumerită prin cameră, încercând să îşi reamintească cele întâmplate. Îşi privi mâinile, şi inelul sub formă de fluture îi reaminti faptul că fusese cerută în căsătorie de Armand şi ea spusese „Da". Închise ochii lăsându-se în voia gândurilor, rememorând fiecare clipă petrecută cu Armand. Îi simţea parfumul impregnat în piele, îi simţea sărutul, atingerea mâinilor de parcă ar fi fost lângă ea. Cu un aer senzual zâmbi chipului apărut în mintea ei. Îi vedea mâinile plecate în explorarea corpului ei de femeie dornică de iubire, îi simţea pasiunea dezlănţuită în timp ce buzele lui o lăsau fără aer. Inima îi bătea nebuneşte, sângele clocotea, trupul cerea atingerea bărbatului aflat în minte. Îi vedea zâmbetul şi trupul ei se arcui devenind sclavul

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

imaginilor derulate de minte, într-o încordare ce-i anula voința. În acele momente erau doar ei doi, ea și bărbatul din mintea ei, mișcându-se într-un dans al posesiunii, în care trupurile înfloreau și se înălțau spre cer copleșite de nemărginirea iubirii, de profunzimea trăirilor. Simțea că tot restul vieții îi va fi dat să trăiască cu acest bărbat cu care se completa atât de bine într-o armonie desăvârșită a mișcărilor trupului și sufletului.

Țârâitul telefonului o trezi la realitate. Întinse mâna dreaptă după telefonul aflat pe noptieră și răspunse:

- Alo!

- Te sărut, draga mea! Cum te simți? Ești bine? o întrebă o voce bărbătească.

Liza se scutură la auzul vocii și își reaminti brusc cele întâmplate cu o noapte în urmă.

- Matthew? întrebă cu o voce ușor disperată.

- Ne cunoaștem prin alegerile pe care le facem în viață și prin experiențele trăite, prin vizualizarea și acceptarea acelei jumătăți din noi căreia îi negăm existența în pofida evidenței. Negând Întunericul din noi nu vom cunoaște cu adevărat Lumina, nu vom ști cine suntem cu adevărat. Sufletul vede ceea ce mintea spune că nu există.

Luni de zile am negat ceea ce sufletul meu simțea pentru tine. Dar recunoscând propria nebunie, fără a fi jenat, am făcut un pas important spre autocunoaștere. Am înțeles că noi decidem ce ne dorim a cunoaște, a experimenta, a iubi, noi singuri decidem ce vrem să fim în călătoria eternă a sufletului. Nu putem înțelege ceea ce nu dorim a experimenta. Nu putem cunoaște ceea ce credem că nu există. Trăim cunoașterea lucrurilor pe care le credem a fi reale, dar nu ne cunoaștem pe noi înșine. Sufletul știe și ne arată întotdeauna ceea ce mintea cu greu acceptă. Am acceptat cu mare greutate faptul că nutresc niște sentimente față de tine. Suferream de o somnolență a sufletului, căruia îi era greu să se trezească. Am înțeles că până când sursa tristeții nu este eliminată, starea de confuzie din viața mea va continua să existe. Tristețea era dizolvată doar în prezența ta, a băieților tăi. Utilizând perspectiva cream propria realitate. Trăiam într-o lume a triadelor, suferința fiind o decizie a minții privind durerea.

Liza îl întrerupse pe Matthew spunând:

- Durerea nu este a sufletului, ci a minții. Sufletul nu caută să înțeleagă, doar mintea face acest lucru. Mintea ta refuză să accepte ceea ce

Libris.ro

sufletul tău ştie. Deseori te vedeam cu o stare de apatie, de tristeţe. În momentul în care te întrebam „Ce ai?", răspunsul tău era invariabil acelaşi: „Nu am nimic, trece...". Starea de tristeţe este asociată unei convingeri de genul: „Nu pot, nu îmi este permis, nu este bine să fac acest lucru". Dar în spatele acestei convingeri este teama. Când fragmente din viaţa noastră sunt reprimate sau suprimate din neputinţa acceptării, inconştientul readuce pe scena vieţii noastre ceea ce rămâne nerezolvat în trecut. Astfel apare suferinţa. Tot ceea ce nu a fost rezolvat la timpul său, nu se dizolvă de la sine, ci se reîntoarce după o perioadă de stocare în inconştient. Separarea de Dumnezeu este cauza suferinţelor noastre. Forţa interioară fără conştientizarea unităţii este o iluzie. Esenţa pură a fiinţei noastre nu se pierde în evaluarea lucrurilor etichetându-le, analizându-le, clasificându-le, proces ce duce la blocarea fluxului de energie în câmpul potenţialităţii, ea există dincolo de ego şi aşteptările acestuia şi este lipsită de teamă. Înţelegând că fiecare clipă a vieţii noastre este exact aşa cum trebuie să fie, vom scăpa de suferinţă. Toţi avem tendinţa de a păstra în memorie amintirea nedreptăţilor făcute de alţii, poveştile de iubire în care

credem că am fost trădaţi şi propria noastră mânie şi resentimentele nu ne vor da voie să scăpăm de suferinţă. Doar noi ne putem salva de noi înşine. Căutăm o viaţă drumul către fericire uitând că fericirea este drumul spre inima noastră. Renunţând la ideea de violenţă vom armoniza gândurile, inima şi faptele noastre, fără suferinţă de sine. În încercarea de a schimba lumea uităm că este esenţial a începe cu noi. Suferinţa apare în lipsa înţelegerii.

Matthew vorbea pentru prima dată deschis cu Liza despre sufletul lui, despre sentimentele şi gândurile ce îl frământau.

- Negam sentimentele faţă de tine pentru că, fiind obişnuit cu calcule, socoteli, mă raportam la costuri şi mintea mea mă întreba: „Eşti sigur că vrei să îţi asumi riscul de a-ţi exprima sentimentele indiferent de costuri? Dacă vei fi refuzat? Dacă vei pierde?". Nu incapacitatea de a exprima sentimentele mă bloca în exprimarea lor, ci lipsa dorinţei de a face acest lucru, dând vina pe diverse lucruri pentru a justifica lipsa de curaj. Eram victima propriilor sentimente, cu care mă luptam în fiecare zi. Libertatea de exprimare a sufletului fiind îngrădită, apăreau apatia şi tris-

Libris.ro Respect pentru oameni și cărți

tețea. Riscul de a pierde prietenia inegalabilă dintre noi m-a determinat să nu exprim nimic din ceea ce simțeam.

Liza îl întrerupse spunând:

- Înlăturând viruşii minții, concepțiile şi comportamentele limitative, devenind conştienți de felul în care suntem cu adevărat, înlăturând influențele devenite părți ale subconştientului nostru, gândirea noastră va intra într-un proces de reeducare, ce se va reflecta în comportamentul nostru. Nu lacrimile norilor ne împiedică să vedem soarele, ci lacrimile minții. Doar demonii interiori sunt cauza apariției neliniştilor, aprehensiunilor, dependențelor, complicațiilor psihologice. Incapacitatea de a controla stările emoționale şi sufleteşti conduce la decizia de a le compartimenta, păstrându-le în sertare separate. Decidem să deținem controlul fiind stăpâni pe situație, dar un alt moment de criză emoțională redeschide sertarele. Atunci când nu vom mai privi viața ca pe un câmp de luptă, nu vom mai căuta situațiile conflictuale pentru a ne explica sensul vieții. Poveştile noastre interioare, luptele, aşteptările şi furiile au nevoie de pretexte pentru a se exprima. Tot ceea ce punem în cârca altor persoane este gunoiul

minții noastre. Neputința de a face curățenie în propria ogradă nu ne dă voie să lăsăm fiecărui om şansa de a-şi exprima unicitatea, fără a interveni. Înțelegând faptul că trebuie lăsat fiecăruia dreptul să ființeze exact aşa cum este ca esență divină, fără ataşament de vreun rezultat, că o comunicare forțată nu va aduce decât o adâncire a stării de tristețe, vom reuşi să fim fericiți. Prin acceptarea şi binecuvântarea trecutului poate avea loc vindecarea sufletului. Nu autopedepsirea sau pedepsirea celui vinovat este soluția pentru liniştirea sufletului, ci acceptându-ne pe noi înşine cu iubire şi privind trecutul ca pe şcoală, în care avem obligativitatea ca în cadrul propriei experiențe să fim fideli față de SINE, fără teamă de judecată. Noi ne refuzăm dreptul de a fi fericiți din cauza anticipării suferinței. Neavând încredere în fericire, nu-i permitem să se manifeste în mod activ. Sufletul nu trebuie să învețe să se roage, el ştie. Pot recunoaşte faptul că deseori te analizam şi, neînțelegând ce este în sufletul tău, te judecam extrem de aspru.

Matthew râse auzind aceste lucruri. Îşi imagina o sală de judecată în care se afla el, în calitate

Libris.ro Respect pentru oameni și cărți

de inculpat şi Liza, în postura de judecător hotărând că el se face vinovat de anumite fapte.

- Dar, continuă Liza, precum Melusina din legenda străveche franceză, care era o sirenă ce trăia o viaţă dublă, fiind în acelaşi timp o femeie care socializa, o femeie care era de lume, interacţionând cu viaţa, o femeie veselă, dar care se reîntorcea periodic la înfăţişarea ei neomenească, aşa şi eu am clivajul emoţional nocturn, ca rezultat al unor conflicte interioare, separându-mă de o parte din reprezentările mele. Apăreau deseori două reacţii contrare în mine, ca un mecanism de autoapărare, o reacţie de respingere a realităţii şi alta care recunoştea pericolul acesteia şi îşi asuma frica, tristeţea, angoasa. Partea bună a acestei situaţii era dată de faptul că prin conştientizare a fost permisă organizarea emoţiilor şi a gândurilor, restructurându-mi viaţa psihică. Asemeni Melusinei care în anumite legende, nu doar în cea franceză, este de la mijloc în jos şarpe, sau peşte în momentul în care nu este văzută de nimeni, aşa şi mintea mea în izolare fiind capătă alte înfăţişări, schimbând hainele zilnice. Te judecam, Matthew, pentru prietenii cu care alegeai să îţi petreci sfârşitul de săptămână uneori, pentru dependenţa ta

de alcool din nopţile de desfrâu, pentru felul în care risipeai banii. Mi se părea că eşti superficial şi deseori doream să îţi spun că cea mai mare pedeapsă a omului este să trăiască fără a cunoaşte iubirea, că Viaţa fără iubire este asemeni pământului ce-i lipsit de apă. Te priveam cu ochi critici judecându-te, deşi nu aveam niciun drept de a face acest lucru. Consecinţele propriilor experienţe ne învaţă ceea ce pedepsele impuse de cei ce au sisteme de valori diferite de ale noastre nu reuşesc a face. Încă se crede că modalitatea de a pedepsi pe cineva este de a-l educa, uitând că transformarea nu trebuie impusă cuiva, ci trebuie conştientizată şi dorită de acesta. Controlând comportamentul şi deciziile celor de lângă noi, nu ne exprimăm dragostea faţă de ei. Iubirea presupune acordarea libertăţii totale de a fi şi de a avea tot ceea ce îşi doreşte să experimenteze cel de lângă noi. Credeam că dacă te pedepsesc nemaiacceptând să intri în legătură cu mine şi cu băieţii mei, te voi ajuta să te trezeşti la realitate şi să te schimbi. Simţeam că îndepărtându-te de mine şi de copii îţi aduc suferinţă, suferinţă similară cu cea pe care o simţeam şi eu. Lipsa de sinceritate faţă de mine însămi mă împiedica să accept că